

Derved komme vi op til 4,525,000 Kr. Det, som Landejendomsbesidderne blive fri for at svare i Skat, er altsaa 1,600,000 Kr., hvilket er 4—5 Kr. pr. Td. Hartkorn. Dette har jeg kun anført for, over for den store Begejstring, som er opstaaet for Ejendomsskylden, og som kan være berettiget, at gøre opmærksom paa, at den dog ikke er ganske saa rosenrød, som den fremstilles. Maa jeg i denne Forbindelse indskyde, at da jeg ved 1ste Behandling af denne Sag var stærkt inde paa de Tanker, som det ærede Flertal har fremført om en Simplificering af denne Sag, tillod jeg mig at udkaste den Tanke, at hellere end at stryge de nuværende Hartkornsskatter helt, kunde man gaa til, foruden Ophævelse af Land- og Ligningsskatten, som Regeringen har foreslaaet, at ophæve den halve Gammelskat. Denne halve Gammelskat repræsenterer 2,500,000 Kr., hvilket er mere end de 1,600,000 Kr., som man nu nedsætter Hartkornsskatterne med. Saa bevarede man af de nuværende Skatter et saadant Beløb, som jeg nu nævnede, og saa kunde Tiden siden føre med sig, at man i Stedet for dette Beløb indførte en Ejendomsskyld, udarbejdet og overvejet efter det, man til den Tid maatte finde rigtigt. Jeg tror, at en saadan Tankegang er mere bevarende for det bestaaende og heldigere for Fremtiden end det, Flertallet har indført i sit Forslag. Dette kan der imidlertid være forskellige Meninger om.

Jeg har kun en Ting endnu at anføre paa dette Punkt, og det er, at der er en Fare ved at kaste saadanne Tanker ud som disse. Det Ord, som en Gang er udtalt, vender ikke tilbage, det kan man ikke kalde tilbage, og det meget ærede Flertal har nu kastet dette Ord ud: Opgivelse af samtlige vore gamle Hartkornsskatter. Jeg lagde vel Mærke til, hvad den ærede Taler, som nu satte sig, i saa Henseende fremførte. Han sagde: Dette kan jeg være med til at arbejde for af al Kraft, men om han vil gaa med til den Ejendomsskyld, som der er Tale om at sætte i Stedet, er jeg i Tvivl om. Skulde dette blive Enden paa Sagen, at man tog de gamle Skatter fra os og ikke paalagde nogen ny Skat paa fast Ejendom, saa havde vi kørt daarligt, thi det have vi dog altid arbejdet paa her, at vi ikke ville ind paa nu at besvære de Personer, som hidtil have været fri for denne Skat, med en for stor Indkomstskat. Derfor have vi altid maattet ty til, at nogle af de Byrder, som hidtil have hvilet paa

Jorden, skulde blive paa de faste Ejendomme.

Det er de Betragtninger, som jeg har haft for mit Vedkommende, og ud fra hvilke jeg har set med nogen Ængstelse paa det Forslag, som her er fremkommet. Jeg tror, at det kunde have været konservervarene anlagt, hvis man havde holdt sig til noget lignende som det, jeg her har gentaget. Men, kunne de Herrer gennemføre det, kunne de indestaa for, at dette er den rette Maade at faa den fremtidige Beskatning af vore faste Ejendomme klar, har det andet Medlem af Mindretallet og jeg ikke haft nogen Betænkelighed ved at gaa med til Sagen i denne Skikkelse. Jeg kan ikke lade være her at tilføje, at naar man saa yderligere udfører denne Reform i den Retning, at man ogsaa stryger vore nuværende faste Ejendomsskatter i Kommunerne og ogsaa der lægger en Ejendomsskyld i Stedet paa Ejendommene, er det ogsaa noget, man maaske kunde komme til, men jeg har dog nogen Tvivl om, at vor Befolkning vil være glad ved straks at gaa over til noget saadant. Man skal huske paa, at i Kommunerne er Forskellen i Hartkorn ikke saa stor som i hele Landet, og der er man bleven vant til denne Beskatningsmaade. Jeg synes, at der tog Regeringsforslaget det langt besindigere, naar det sagde: Vi bevare det nuværende Beskatningssystem og lægge kun en Hjælpskat til af en Ejendomsskyld, hvis det gaar noget for stærkt ud over Hartkornsbekskatningen. Men at gaa til dette, at man i alle Kommuner helt stryger denne Skat, dette ny Moment, som Flertallet i Udvalget har indført, anser jeg dog for meget tvivlsomt. Dette er, hvad jeg har at fremføre over for Forslagets Litr. A. De Herrer ville forstaa, at jeg og min ærede Kollega af Mindretallet i Udvalget paa dette Sagens Trin ubetinget ville stemme for det Forslag, som er kommet fra Flertallet. Vi erkende, at der er meget godt deri, at den store Tanke er fremkommen deri at gaa til en Ophævelse af Skatten i Stedet for en Overføring, at en Forandring i saa Henseende delvis kan være nyttig, og vi anbefale derfor at stemme for denne Del af Flertallets Forslag.

Anderledes stiller det sig unægteligt, naar vi komme til Flertallets Forslag under Litr. B., thi der kommer jeg ind paa det, som jeg før betegnede som et af de Kernepunkter i Sagen, man ikke kan slippe. Det er Spørgsmaalet om, hvorledes ordner man retfærdigst den ny Beskatning, som